

JĘZYK POLSKI-KLASA IV TG ,IV TMR, IVTS CZ.5

TEMAT: POEZJA JAKO KOMENTARZ DO WSPÓŁCZESNOŚCI

Przedmiotem tej lekcji jest poezja Wisławy Szymborskiej. Poznamy dwa wiersze poetki: „Głos w sprawie pornografii” oraz „Terrorysta on patrzy”.

Podam Wam najistotniejsze informacje z tekstów, zanim je przeczytacie proszę zapoznać się z tekstami w podręczniku str.345,347.

„Terrorysta on patrzy”.

- wiersz pełen napięcia ukazujący bezwzględność terrorystów
- poetka przedstawia sytuację danego zamachu, ponieważ jednostkowy przykład przemawia dobitniej
- podmiot liryczny pozostaje poza rzeczywistością opisywaną w wierszu
- w 3-osobowej formie ukazuje zachowanie ,uczucia terrorysty, o którym nic nie wiemy
- po podłożeniu bomby obserwuje śmierć niewinnych osób
- poetka buduje napięcie poprzez odliczany czas do wybuchu
- wielokrotnie powtarzane czasowniki wchodzić, wychodzić podkreślają rolę przypadku w ludzkim życiu
- postać terrorysty budowana jest w sposób jednoznaczny, nacisk został położony na bezwzględność, brutalność, obojętność, podstęp
- dla terrorysty czas się wlecze, dla odbiorcy płynie coraz szybciej
- przedstawienie w sposób ogólny zamachu oddaje charakter terroryzmu jako współczesnej metody walki
- poetka ocenia go negatywnie poprzez, ukazuje jako człowieka bez ludzkich uczuć
- terroryzm to zwykła zbrodnia dokonywana na niewinnych przypadkowych ludziach
- wiersz ma budowę nieregularną, kolejne części zaczynające się od odliczania czasu przedstawiają przypadkowe osoby
- nie ma refleksji, opis jest prosty pozbawiony środków artystycznych

„GŁOS W SPRAWIE PORNOGRAFII”

- tytuł jest mylący, wskazuje ,że poetka będzie wypowiadać się na temat rozpusty, pornografii, już na początku wyjaśnia, że będzie mowa o myśleniu
- zestawia świat myśli z erotyką ,myślenie jest tak podniecające jak erotyka, jest wszędzie
- opisują procesy myślowe używa słownictwa związanego z erotyką np. .nagi fakt, rozwiązała analiza
- myślenie ,podobnie jak erotyka łączy ludzi w pary, trójki, uprawia się je w dzień jak i w nocy
- ludzie spotykają się potajemnie w domach i dyskutują, uczą się myślenia
- utwór to pochwała samodzielnego myślenia
- poetka opisuje Polskę lat 80-tych, czas zniewolenia ,panowania terroru, zastraszenia, kiedy obowiązująca cenzura i propaganda usiłowały zabić indywidualność myślenia i swobodę wygłaszania sądów
- ludzie musieli żyć w konspiracji i obawiali się szpiclów, dlatego dyskusje toczyły się w ukryciu za zamkniętymi drzwiami
- wiersz jest biały, nieregularny, zbudowany z sześciu niejednorodnych części.

Przypominam ,że kolejne lekcje to powtórzenia z poznanych epok.

Pozdrawiam Beata Kamińska